

بدون شک گیاهان و انواع صیفی از مهم‌ترین منابع تأمین غذای آدم‌ها هستند و بدون آن‌ها انسان‌ها نمی‌توانند زندگی خوب و سالمی داشته باشند. حتی احتمالاتی وجود دارد که بشر در چندین سال یا قرن آینده، کمتر گوشت بخورد و بیشتر به سمت صیفی و گیاه‌خواری روی بیاورد. کاشت گیاهان و میوه‌ها و درختان کار جدیدی نیست و شاید بتوان گفت به اندازهٔ عمر حضور بشر روی زمین، کاشت و کشاورزی هم سابقه دارد! طبق کتاب «تاریخ تمدن»، ترجمهٔ احمد آرام، زنان کشاورزی را کشف کردند و اولین کاشت دانه و بذر در زمین را آنان انجام دادند.

این صنعت، فن، هنر، حرفه یا هر چیز دیگر که آن را بنامیم، تا چندین سال پیش به‌صورت سنتی و با همان روش‌های قدیمی انجام می‌شد، اما در حال حاضر کاری تخصصی است و با علم و دانش پیش می‌رود. شاید زمانی که مشغول

میل کردن میوه‌های خوش‌مزه

یا سیب‌زمینی سرخ‌کرده

بوده‌اید، در رؤیا فرو رفته

باشید که «کاش باغی

بزرگ داشتم و هر چیز را هر قدر که

دلم می‌خواستم می‌کاشتم و خودم آن را از

درخت یا زمین می‌چیدم و به‌صورت تازه می‌خوردم!» ما

در این مطلب می‌خواهیم راه‌های رسیدن به این آرزو و

رؤیا را برایتان شفاف کنیم، تا اگر مطمئن شدید عاشق

باغ و درخت و کاشت و برداشت هستید، راحت‌تر آن را عملی کنید.

این راه از کجا می‌گذرد؟ از هنرستان. احتمالاً با «هنرستان‌های

کشاورزی» کمی آشنا هستید و می‌دانید که در هنرستان درس‌ها

بیشتر عملی‌اند و ساعت‌های کارگاه و کلاس‌های عملی بیشتر از

واحدهای نظری هستند. در هنرستان، هر کدام از رشته‌های شاخهٔ

کشاورزی را که دوست داشته باشید، مهارت‌محور و به‌صورت «تولید

همراه با تدریس» می‌خوانید.

چطور هنرستان می‌خواهد ما را متخصص کاشت و کشاورزی کند؟

زمینهٔ «کشاورزی» یکی از چهار شاخهٔ رشته‌های هنرستانی است. در

این زمینه، چندین رشتهٔ فنی و حرفه‌ای و کار دانش وجود دارند که یکی

از آن‌ها «امور باغی» است.

در امور باغی چه درس‌هایی می‌خوانیم؟

رشتهٔ امور باغی هم مانند اکثر رشته‌های هنرستانی، سه پایهٔ تحصیلی دارد: دهم، یازدهم و دوازدهم.

در پایهٔ دهم، هنجوین درس‌های «آب، خاک و گیاه- تولید و

پرورش سبزی و صیفی- تولید و عرضهٔ قارچ‌های دکمه‌ای و صدفی-

زیست‌شناسی- دانش فنی پایهٔ امور باغی- همراه هنجوی امور باغی»

را خواهند خواند. البته اکثر ساعت‌های درسی خود را در باغ‌ها و

باغچه‌هایی که در هنرستان‌های کشاورزی وجود دارند می‌گذرانند.

همان‌طور که از نام این درس‌ها مشخص است، هنجوی پایهٔ دهم

رشتهٔ امور باغی یاد می‌گیرد، چطور آبیاری ثقلی، کوددهی سرک، دفع

تحصیل و تولید

با رشته امور باغی در چه کارهایی می‌توان مشغول شد؟

یکی از شغل‌های پردرآمدی که پس از تحصیل در این رشته می‌توانید داشته باشید، «تولید گیاهان زینتی و نهال» است. البته برای موفقیت در این عرصه بهتر است از بازاریابی و مدیریت تولید نیز چیزهایی بدانید.

بعضی دیگر از شغل‌های مرتبط با رشته امور باغی عبارت‌اند از: سرپرستی نهالستان؛ زیباسازی فضای سبز؛ کارشناسی بررسی آفت و سم؛ سرپرستی گلخانه؛ فعالیت در وزارت کشاورزی؛ پژوهشگری برای مؤسسه‌های تحقیقاتی در زمینه کشاورزی و باغداری.

علف‌های هرز، آماده‌کردن سالن قارچ و بسته‌بندی محصول را به‌خوبی انجام دهد.

پایه یازدهم پایه‌ای است که در آن هنرجویان امور باغی باید درس‌های «مدیریت تولید، شیمی، تولید و پرورش گیاهان دارویی، و تولید و پرورش گیاهان زینتی» را بخوانند و در کارگاه‌هایشان آموخته‌ها را به‌طور عملی انجام دهند.

در پایه دوازدهم، درس‌های «دانش فنی و تخصصی امور باغی، تولید و نگهداری گیاهان فضای سبز، و تولید و پرورش گیاهان زینتی» برای هنرجویان ارائه می‌شوند. در این درس‌ها، کارهایی همچون کاشت چمن، آماده‌سازی بذر گل‌های فصلی و پارچه‌ای، سم‌پاشی، اصول طراحی فضای سبز، کاشت نهال، هرس کن بوته و گلخانه آموخته می‌شوند.

باغدار و کشاورز شدن به تحصیل نیاز دارد؟

همان‌طور که از نام رشته امور باغی مشخص است، یکی از مهم‌ترین کارهایی که فارغ‌التحصیل این رشته می‌تواند به آن مشغول شود، باغداری است و باغدار فردی است که مسئول رسیدگی به درختان و گیاهان باغ است. این کار به علم و دانش نوین نیاز دارد و نباید همچون گذشته به‌صورت سنتی انجام شود، زیرا در روش سنتی، از منابع باارزشی مانند آب به‌خوبی استفاده نمی‌شود و آب هدر می‌رود. در علم کشاورزی که حالا با روش‌های پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌هایمان تفاوت دارد، خاک تخریب و ضعیف نمی‌شود و آب زیادی مصرف نمی‌شود. علاوه بر این، کیفیت محصولات کشاورزی، زمانی که به‌طور تخصصی و حرفه‌ای کاشته و برداشته شوند، بالاتر می‌رود. زیرا کشاورز متخصص می‌داند از چه نوع سمی و به چه مقداری استفاده کند و محصول را چگونه بسته‌بندی کند که در مسیر رفت به بازارهای گوناگون، تخریب و فاسد نشود.

